KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä helmikuuta 2007,

valtiontukiohjelmasta, jonka Italia aikoo toteuttaa Sisilian aluelain nro 17/2004 60 artiklan nojalla, C 34/2005 (ex N 113/2005)

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 284)

(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/493/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ([1]) ja ottanut huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I MENETTELY

(1) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 9 päivänä maaliskuuta 2005 EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti tukitoimenpiteestä, josta säädetään aluelain nro 17/2004 *Disposizioni programmatiche e finanziarie per l'anno 2005* (Suunnittelu- ja rahoitustoimet vuodelle 2005) 60 §:ssä.

(2) Komissio pyysi lisätietoja ilmoitetusta toimenpiteestä 29 päivänä maaliskuuta 2005 ja 10 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

(3) Komissio pyysi lisätietoja myös 27 päivänä huhtikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, minkä jälkeen Italian viranomaiset vastasivat 18 päivänä toukokuuta 2005 sekä 12 ja 14 päivänä heinäkuuta 2005 päivätyillä kirjeillä.

(4) Komissio ilmoitti Italialle 21 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa kyseistä tukea koskeva EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

(5) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]). Komissio on kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa kyseisestä tuesta.

(6) Komissio ei ole saanut huomautuksia asianomaisilta.

(7) Italian viranomaiset pyysivät komissiota keskeyttämään menettelyn 10 päivänä marraskuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon 15 päivänä marraskuuta 2005, koska niiden mielestä oli odotettava Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisua asiassa C-475/2003, joka koskee tuotantotoiminnasta alueellisesti kannettavan veron (IRAP-veron) yhteensoveltuvuutta jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta (yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste) 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY ([3]) 33 artiklan 1 kohdan kanssa. Italian viranomaiset vahvistivat pyyntönsä 2 päivänä elokuuta 2006 päivätyllä kirjeellä vastauksena 11 päivänä heinäkuuta 2006 esitettyyn tiedusteluun. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi 3 päivänä lokakuuta 2006, että IRAP-vero on direktiivin 77/388/ETY 33 artiklan 1 kohdan mukainen. ([4])

(8) Italian viranomaiset ilmoittivat komissiolle 8 päivänä toukokuuta 2006 päivätyllä ja 11 päivänä toukokuuta 2006 saapuneeksi kirjatulla kirjeellä aluelain nro 17/2004 60 §:n muutoksesta ja huomauttivat, että kyseiseen toimenpiteeseen sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 12 päivänä tammikuuta 2001 annettua komission asetusta (EY) N:o 69/2001 ([5]), eikä ainoastaan komission hyväksyntään asti vaan "*myös siinä tapauksessa, että komissio tekee asiassa kielteisen päätöksen*".

II TOIMENPITEEN KUVAUS

II.1 Toimenpiteen tarkoitus

(9) Italian viranomaisten mukaan toimenpiteen tarkoituksena on tukea uusien yritysten perustamista ja kaventaa kuilua Sisiliassa ja Italian muilla alueilla toimivien yritysten välillä, koska Sisilia on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu alue, missä elintaso on poikkeuksellisen alhainen ja vajaatyöllisyys on vakava ongelma.

([1]) EUVL C 82, 5.4.2006, s. 71.
([2]) Ks. alaviite 1.
([3]) EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.
([4]) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 3.10.2006, *Banca popolare di Cremona Soc.coop.arl v. Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, ei vielä julkaistu.
([5]) EYVL L 10, 13.1.2001, s. 30.

(10) Lisäksi toimenpiteen tarkoituksena on lisätä investointimahdollisuuksia Sisiliassa parantamalla turvallisuutta ja ehkäisemällä rikollisuutta.

II.2 **Toimenpiteen oikeusperusta**

(11) Aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentissa säädetään osuuskunnille (*società cooperative a mutualità prevalente*) Italian siviililain ([6]) nojalla myönnettävästä IRAP-veron huojennuksesta. Huojennus on 1 prosentti vuonna 2005, 0,75 prosenttia vuonna 2006 ja 0,5 prosenttia vuonna 2007.

(12) Aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentilla sama etu laajennetaan koskemaan 18 päivänä kesäkuuta 1931 annetussa kuninkaallisessa asetuksessa nro 773/1931 tarkoitettuja turvallisuuspalveluyrityksiä. Asetuksessa vahvistetaan edellytykset, joiden täyttyessä yritykset ja yksityiset voivat saada maaherralta valtuudet tarjota kiinteään ja irtaimeen omaisuuteen kohdistuvia turvallisuus- ja vartiointipalveluja ja yksityisiä tutkintapalveluja. ([7])

(13) Sisilian alueviranomaiset ovat päättäneet IRAP-veron huojennuksista niiden kansallisessa lainsäädännössä vahvistettujen valtuuksien nojalla, joiden mukaan kaikilla Italian alueviranomaisilla on oikeus mukauttaa verokantaa. ([8])

II.3 **Toimenpiteen arvo**

(14) Italian viranomaisten arvioiden mukaan 60 §:n talousarviovaikutus on vuosina 2005–2007 yhteensä noin 2 miljoonaa euroa.

II.4 **Tuen kasautuminen**

(15) Kyseistä toimenpidettä ei saa soveltaa samaan aikaan muista paikallisista, alueellisista, kansallisista tai yhteisön tukiohjelmista myönnettävän tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi.

II.5 **Toimenpiteiden voimassaoloaika**

(16) Aluelaki nro 17/2004 tuli voimaan 29 päivänä joulukuuta 2004, mutta sen 60 §:ssä säädetään, että toimenpiteeseen sovelletaan vähämerkityksisestä tuesta annettua asetusta siihen asti, kunnes Euroopan komissio hyväksyy toimenpiteen. Italian viranomaiset ovat ilmoittaneet 16 päivänä toukokuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, että toimenpiteeseen sovelletaan vähämerkityksisestä tuesta annettua asetusta myös siinä tapauksessa, että komissio tekee asiassa kielteisen päätöksen.

(17) Tukiohjelmaa sovelletaan vuosina 2005–2007 eli kolmena verovuonna.

III **PERUSTELUT MENETTELYN ALOITTAMISELLE**

(18) Komissio vahvisti 21 päivänä syyskuuta 2005 päivätyssä kirjeessään, että ilmoitettu tuki on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska se on myönnetty valtion varoista, ja että tuki on valikoivaa, koska se on tarkoitettu tietyille aloille ja/tai tiettyyn ryhmään kuuluville yrityksille, joille se tuo etua muihin samoja palveluja tarjoaviin yrityksiin verrattuna, minkä vuoksi tuki voi vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(19) Yksi menettelyn aloittamiseen johtaneista syistä oli se, että komissio ei pystynyt sulkemaan pois sitä mahdollisuutta, että toimenpide vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, varsinkin kun otetaan huomioon, että tukiohjelmassa ei edellytetä tuensaajilta vastasuoritteita vääristymisen tasapainottamiseksi.

(20) Komissio suhtautui epäilevästi myös siihen, täyttäisikö ilmoitettu toimenpide alueellisia valtiontukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa ([9]), jäljempänä 'suuntaviivat', säädetyt edellytykset. Ilmoituksen perusteella näytti siltä, että kyseessä oli toimintatuki Sisiliassa toimiville osuuskunnille ja turvallisuuspalveluja tarjoaville yrityksille.

(21) Suuntaviivojen 4.15 kohdan mukaan toimintatukien myöntäminen voidaan sallia edellyttäen, että tuki edistää alueellista kehitystä, myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lievittämään. Komissio suhtautuu epäilevästi siihen, että Italian viranomaiset olisivat pystyneet perustelemaan toimintatuen myöntämisen osoittamalla haittojen olemassaolon ja mittaamalla niiden laajuuden.

(22) Komissio on ilmoittanut epäilevänsä aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentilla myönnetyn toimintatuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille sillä perusteella, että tuki edistäisi uusien yritysten perustamista ja kaventaisi kuilua Sisiliassa ja Italian muilla alueilla toimivien yritysten välillä. Komissio on huomauttanut tältä osin, että ei ole selvää, miten IRAP-veron alennuksen myöntäminen kaikille osuuskunnille liittyy uusien yritysten perustamiseen Sisiliassa, eivätkä Italian viranomaiset ole selittäneet tätä millään tavoin.

([6]) *Titolo VI del Libro V del Codice Civile*, sellaisena kuin se on muutettuna 17.1.2003 annetun lakiasetuksen nro 6/2003 8 §:llä.

([7]) *18.6.1931 annetun asetuksen nro 773 IV* osasto sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna ja kodifioituna. Maaherra voi evätä toimiluvan alalla jo toimivien yritysten lukumäärän perusteella.

([8]) IRAP-verosta 15.12.1997 annettu lakiasetus nro 446.

([9]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

(23) Italian viranomaiset toteavat tukea koskevassa ilmoituksessaan, että Sisiliassa toimivat yritykset ovat rakenteellisesti muita italialaisia yrityksiä huonommassa asemassa siksi, että Sisilia on saari ja ns. erittäin syrjäinen alue, joka sijaitsee kaukana manner-Italian suurista talouskeskuksista. Komissio huomauttaa, että ns. erittäin syrjäiset alueet luetellaan tyhjentävästi Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetyssä julistuksessa nro 26 yhteisön syrjäisimmistä alueista ([10]). Sitä paitsi tuen tarkoituksena ei näyttäisi olevan niiden ongelmien poistaminen, jotka johtuvat siitä, että Sisilia on saari, koska tuki ei liity mitenkään niihin lisäkustannuksiin, joita yrityksille aiheutuu siitä, että ne toimivat saaressa, esimerkiksi kuljetuskustannuksiin.

(24) Italian viranomaiset ovat myös väittäneet, että IRAP-vero rasittaa erityisesti Sisiliassa toimivia yrityksiä siksi, että Sisiliassa on runsaasti mikroyrityksiä, mikä nostaa rahoituskustannuksia ja työvoimavaltaisuutta, ja että IRAP-vero määräytyy suurelta osin työvoimakustannusten ja velkaantuneisuusasteen mukaan. Komissio on huomauttanut, että vaikka Sisilian elinkeinoelämän ongelmat johtuisivatkin mikroyritysten yleisyydestä ja siitä aiheutuvista seurauksista, IRAP-veron huojennuksen myöntäminen kaikille osuuskunnille niiden koosta riippumatta ei ole ratkaisu näihin ongelmiin, koska sitä ei ole suunnattu nimenomaan mikroyrityksille. Tukea ei myöskään pitäisi myöntää ainoastaan mikro-osuuskunnille.

(25) Komissio on myös korostanut, että Italian viranomaisten mainitsemia todellisten verokantojen eroja liittyy kaikkiin veroihin, sillä ne ovat osa veron luonnetta. Tämä ei kuitenkaan näyttäisi olevan riittävä syy myöntää valtiontukea yritystyypin perusteella, eivätkä Italian viranomaiset ole tässä tapauksessa konkreettisesti osoittaneet, että IRAP-veron korkeat todelliset verokannat aiheuttaisivat kohtuutonta rasitetta juuri osuuskunnille.

(26) Komissio on ilmoittanut suhtautuvansa epäilevästi myös niiden tietojen luotettavuuteen, joiden avulla Italian viranomaiset ovat pyrkineet osoittamaan, että Sisiliassa toimiva ”tavanomainen” alle kymmenen työntekijän yritys, jonka liikevaihto on alle 10 miljoonaa euroa ja joka toimii teollisuuden (ei kuitenkaan kemian tai petrokemian), tietotekniikan tai matkailun/majoituksen alalla, maksaa korkeampaa IRAP-veroa kuin vastaava ”tavanomainen” yritys Lombardiassa. Koska aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentilla myönnetään tukea kaikille osuuskunnille niiden koosta ja toimialasta riippumatta, toimenpiteen oikeasuhteisuutta tuskin voidaan osoittaa esittämällä tietoja ainoastaan sellaisista alle kymmenen työntekijän yrityksistä, joiden liikevaihto on alle 10 miljoonaa euroa ja jotka toimivat teollisuuden alalla (kemian ja petrokemian alalla toimivia yrityksiä lukuun ottamatta).

(27) Komissio suhtautuu epäilevästi myös tietoihin, joiden avulla Italian viranomaiset ovat halunneet osoittaa aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentissa tarkoitetun toimintatuen soveltuvan yhteismarkkinoille.

(28) Italian viranomaiset väittävät ilmoituksessaan, että aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentilla edistetään investointimahdollisuuksia Sisiliassa parantamalla turvallisuustasoa ja ehkäisemällä rikollisuutta. Italian viranomaiset ovat korostaneet, että turvallisuuspalveluja tarjoava sisilialainen keskivertoyritys maksaa korkeampaa IRAP-veroa kuin muualla Italiassa toimivat vastaavat yritykset paitsi siksi, että työvoimakustannusten ja nettotuotannon arvon suhde on sisilialaisilla turvallisuuspalveluyrityksillä keskimäärin korkeampi kuin muualla Italiassa toimivilla yrityksillä, myös siksi, että Sisilian työvoimamarkkinat ovat hidasliikkeisiä, koska työntekijöiden vaihtuvuus on vähäistä.

(29) Komission vastaus on, että Italian viranomaiset eivät ole riittävällä tavalla selittäneet, miten aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentti edistää investointimahdollisuuksia Sisiliassa parantamalla turvallisuustasoa ja miksi Sisiliassa toimivien turvallisuuspalveluyritysten kustannukset ovat suuremmat kuin muualla Italiassa toimivien vastaavien yritysten. Sisilian työvoimamarkkinoihin ei näyttäisi liittyvän sellaisia piirteitä, jotka oikeuttaisivat maksamaan siellä tällä alalla korkeampia palkkoja kuin muualla Italiassa.

(30) Komissio ei myöskään ole vakuuttunut siitä, että sen tulisi ottaa huomioon Italian viranomaisten esittämät argumentit, joiden mukaan maaherra voi määrätä alan palveluille hintarajoituksia (*tariffe di legalità*) ja että alan työntekijöitä on palkittava heidän ammattitaidostaan. Komissio katsoo, että nämä seikat eivät selitä hintarajoituksiin liittyvien erojen vaikutusta Sisilian korkeampiin työvoimakustannuksiin.

(31) Komissio on näin ollen selittänyt, että se katsoo tarpeelliseksi analysoida asiaa perusteellisemmin ja että tätä varten olisi mahdollisesti tarpeen saada huomautuksia asianomaisilta. Komissio katsoo, että se ei voi ratkaista kysymystä siitä, vaikuttaako Italian viranomaisten ehdottama toimenpide kaupankäynnin edellytyksiin yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, ennen kuin se on tarkastellut asianomaisten esittämiä huomautuksia.

([10]) Alaviite suuntaviivojen sivulla 27 (ks. alaviite 9).

IV ITALIAN HUOMAUTUKSET

(32) Komissio ei ole saanut Italian viranomaisilta eikä asianomaisilta huomautuksia, jotka olisivat hälventäneet muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetyt epäilyt.

V TOIMENPITEEN ARVIOINTI

V.1 Toimenpiteen sääntöjenmukaisuus

(33) Koska tukiohjelmaa koskevassa ilmoituksessa mainitaan lykkäysehto ja se, että ohjelmaan sovelletaan vähämerkityksistä tukea koskevaa asetusta, kunnes komissio hyväksyy ohjelman, Italian viranomaiset ovat noudattaneet EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrättyjä menettelyvaatimuksia.

V.2 Ohjelman valtiontukiluonne

(34) Komissio katsoo, että toimenpide on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea seuraavista syistä:

V.2.1 *Valtion varojen käyttö*

(35) Toimenpide on toteutettu valtion varoista, sillä Sisilian alueen verotulot ovat vähentyneet määrällä, joka vastaa tuensaajan verotaakan kevenemistä.

V.2.2 *Taloudellinen hyöty*

(36) Toimenpide antaa tuensaajalle taloudellista etua keventämällä sen verotaakkaa, mistä on yritykselle välitöntä hyötyä niinä vuosina, joina verohuojennusta sovelletaan.

V.2.3 *Tuen valikoivuus: toimenpide suosii tiettyjä yrityksiä tai tuotannonaloja*

(37) IRAP-veroa koskevan kansallisen lain mukaan kaikilla alueilla on oikeus korottaa tai alentaa 4,25 prosentin verokantaa enintään yhdellä prosenttiyksiköllä. Kyseistä verojärjestelmää sovelletaan näin ollen koko maassa samalla tavoin, koska kaikilla alueilla on oikeudellisesti ja käytännössä oikeus korottaa tai alentaa veroa, minkä vuoksi järjestelmä sinänsä ei ole valtiontukea.

(38) Komissio on aiemmin katsonut ([11]), että toimivaltuudet, jotka koskevat pelkästään oikeutta mukauttaa verokantaa, ovat tasapuolisia, kunhan yksittäiset alueet eivät näiden valtuuksien nojalla sovella itsenäisen harkintavaltansa puitteissa eri verokantoja eri aloilla ja eri verovelvollisiin, ja että tällainen järjestely ei ole valtiontukea. Tämä päätelmä ei ole ristiriidassa asiassa C-88/2003 (”Azzorre”) annetun tuomion ([12]) kanssa.

(39) Ilmoitetussa tapauksessa Sisilian alue ei kuitenkaan ole käyttänyt pelkästään kansallisessa laissa tarkoitettua harkintavaltaa, vaan se on määrännyt tietyille aloille ja verovelvollisille eri verokannat, jotka ovat alempia kuin alueella sovellettava tavanomainen verokanta. On otettava huomioon, että

a) aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentilla myönnetään etua ainoastaan sisilialaisille osuuskunnille, eli tukiohjelman ulkopuolelle suljetaan kaikki sellaiset sisilialaisyritykset, jotka eivät ole muodoltaan osuuskuntia, riippumatta siitä, millä alalla ne toimivat;

b) aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentilla myönnetään etua yrityksille, joiden taloudellinen toiminta muodostuu turvallisuuspalvelujen tarjoamisesta. Turvallisuuspalveluyritykset tarjoavat toissijaisesti myös seuraavia palveluja: i) arvoesineiden väliaikainen säilytys, tavaroiden ja henkilöiden kuljetus ja saattaminen; ii) kiinteistöjen vartiointi; iii) asiakirjahallintaan erikoistuneiden laitosten hallinnointi ja iv) turvalaitteiden ja -järjestelmien tuotanto. Komissio katsoo, että joitakin näistä palveluista voivat tarjota myös yritykset, jotka eivät tarjoa sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä (kuninkaallinen asetus 773/1931) tarkoitettuja yksityisiä turvallisuuspalveluja.

V.2.4 *Kilpailun vääristyminen*

(40) Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ([13]) toimenpiteen voidaan osoittaa vääristävän kilpailua, jos tuensaaja kilpailee muiden yritysten kanssa kilpailulle avoimilla markkinoilla.

(41) Komissio toteaa, että aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 ja 2 momentilla säädetyt toimenpiteet näyttäisivät vääristävän kilpailua ja vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kaupankäyntiin, koska ne poistavat tuensaajilta velvoitteita, jotka niiden muutoin olisi täytettävä.

([11]) Komission päätös C(2005)4675, tehty 7.12.2005 – Valtiontukiasia N 198/05 – ”Aiuto fiscale per la creazione di posti di lavoro in aree assistite, riduzioni IRAP – Legge n. 80/2005, articolo 11-ter”. Tapaukset, joita komissio ei vastusta, EUVL C 42, 18.2.2006, s. 3.

([12]) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6.9.2006, Portugalin tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, ei vielä julkaistu.

([13]) Asia T-214/95 Het Vlaamse Gewest v. komissio, Kok. 1998, s. II-717.

(42) Tutkittavana olevassa tapauksessa tuensaajat ovat Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan eri aloilla toimivia erikokoisia osuuskuntia (aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentti). Koska osuuskunnat kilpailevat muiden yritysten kanssa kilpailulle avoimilla markkinoilla, aluelain nro 17/2004 60 §:n 1 momentti on omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, kuten vakiintuneessa oikeuskäytännössä vahvistetaan. Komissio katsoo vastaavasti, että aluelain nro 17/2004 60 §:n 2 momentti vääristää kilpailua ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(43) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että ehdotettu tukiohjelma on valtiontukea.

V.3 **Soveltuvuus yhteismarkkinoille**

(44) Koska toimenpide on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, on arvioitava perustamissopimuksen 87 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla, soveltuuko se yhteismarkkinoille. Tähän tapaukseen ei voida soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia, jotka koskevat yksittäisille kuluttajille myönnettävää sosiaalista tukea, tukea luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon vuoksi ja tukea tiettyjen Saksan liittotasavallan alueiden taloudelle. Toimenpidettä ei myöskään voida katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuksi Euroopan yhteistä etua koskevaksi tärkeäksi hankkeeksi eikä sitä ole tarkoitettu jäsenvaltion taloudessa olevan vakavan häiriön poistamiseen. Toimenpiteeseen ei voida soveltaa myöskään perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, jonka mukaan tuki tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen sallitaan, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Toimenpiteellä ei myöskään edistetä kulttuuria ja kulttuuriperintöä perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

(45) Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan nojalla voidaan hyväksyä tuki taloudellisen kehityksen edistämiseen alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Tätä poikkeusta voidaan soveltaa Sisilian alueella.

(46) Komissio esitti muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessään syyt, joiden vuoksi se kuitenkin suhtautui epäilevästi siihen, että toimenpiteeseen voitaisiin soveltaa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, ja se on toistanut nämä perustelut tämän päätöksen 18–31 kohdassa. Koska Italian viranomaiset tai asianomaiset eivät ole esittäneet asiaa koskevia huomautuksia, komissio voi vain todeta, että epäilyt on vahvistettu.

VI **PÄÄTELMÄ**

(47) Komissio katsoo, että Italian ilmoittama toimenpide, joka on kuvattu tämän päätöksen 11–17 kohdassa, ei sovellu yhteismarkkinoille eikä siihen voida soveltaa mitään EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettua poikkeusta, minkä vuoksi se on kiellettävä. Italian viranomaisten mukaan tukea ei ole myönnetty, joten sitä ei tarvitse periä takaisin,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tukiohjelma, jonka Italia aikoo toteuttaa soveltamalla aluelain nro 17/2004 60 pykälää, on valtiontukea.

Ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu tuki ei sovellu yhteismarkkinoille eikä sitä saa toteuttaa.

2 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen noudattamiseksi.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 7 päivänä helmikuuta 2007

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen